

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 003718 18 Кж 2
Бања Лука, 31.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Б.К. и П.М., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 1. тачка 5. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама њихових бранилаца изјављеним против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 3 од 19.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Б.К. и П.М. изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 3 од 19.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 3 од 19.10.2018. године против оптужених Б.К. и П.М., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 1. тачка 5. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, након потврђивања оптужнице продужен је притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе браниоци оптужених.

Бранилац оптуженог Б.К., адвокат Д.М. из В., рјешење побија „из свих законом прописаних разлога“ и предлаже да се жалба уважи, рјешење укине и оптужени пусти на слободу или да му се изрекну мјере забране.

Бранилац оптуженог П.М., адвокат Р.Г. из В., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се „жалба уважи, предмет врати на поновни поступак и одлучивање или преиначи побијано рјешење и притвор укине“.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Основана сумња да су оптужени починили кривична дјела која им се оптужницом стављају на терет утврђена је потврђивањем саме оптужнице, а суд је додатно детаљно образлаже кроз оцјену доказа који су уз ту оптужницу приложени. Овдје се ради о доказима који су пружили ваљану основу за потврђивање оптужнице, као што су искази оптуженог П.М. и свједока које суд цијени, а све доводећи у везу са материјалним доказима на које се позива. Зато се код потврђене оптужнице, засноване на оваквим доказима, не може оспорити постојање основане сумње као што то жалба браниоца оптуженог Б.К. безуспјешно чини.

Супротно жалбеним наводима првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице од којих зависи одлука о постојању притворског основа о пријетњи за нарушавање јавног реда. У том смислу правилно се цијене околности под којима је кривично дјело учињено, посебно да су радње извршења предузете на јавном путу којим се кретало возило у коме су се налазили оштећени, као и то да се ради о средини која због оваквог начина извршења и посљедица које су настале не може бити равнодушна према томе. Све то оправдава закључак суда о могућој реакцији житеља села, а који би се због оваквог понашања оптужених основано осјећали угроженим ако би се они нашли на слободи и да то јесу ванредне околности због којих би њихово пуштање из притвора резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Овим су, поред висине казне која се може изрећи за ово кривично дјело, испуњени услови за продужење притвора на основу члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Утврђујући да је мјера притвора неопходна, а што прихвата и овај суд, побијано рјешење је на тај начин дало и разлоге зашто се мјерама забране не може постићи иста сврха. О свему наведеном првостепени суд је дао јасне и одређене разлоге које као такве прихвата и овај суд и на њих упућује и жалиоце.

С обзиром да првостепени суд није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а чињенично стање је правилно и потпуно утврђено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбе бранилаца оптужених одбити као неосноване.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић